

Association Française

AFLP
Luisa PICCARRETA

MARANATHA

Zpravodaj Francouzské
asociace Luisa Piccarreta

Zvláštní vydání č.1: kněžství

Úvod *str. 3*

Výuka otce Gabriela Maria *str. 4 až 10*

Svědectví *str. 8 a 9*

Článek otce Verlinde *str. 14*

Speciální vydání č.1 · Prosinec 2024

Francouzská asociace Luisa Piccarreta (AFLP)

Francouzská asociace Luisa Piccarreta je soukromé sdružení věřících, kteří si přejí vstoupit na cestu svatosti, kterou Ježíš vyučoval služebnici Boží Luise Piccarretě. Tato cesta spočívá v životě v Boží vůli, aby se uskutečnilo « nejvyšší povolání, kterým je vstup bytosti do dokonalé jednoty s Blaženou Trojicí » (Katechismus, 260). Tento život svatosti je rozšířením učení církevních otců a duchovních autorů Karmelu, zvláště svatého Jana od Kříže a svaté Alžběty od Nejsvětější Trojice.

Cíl

Účelem Asociace je:

- pomáhat křesťanům realizovat jejich povolání ke svatosti každodenním obětováním své vůle Pánu, a nechat pozvolna žít a působit Boží vůli v nich;
- pracovat na šíření svatosti života v Boží Vůli, podle Kristova učení služebnici Boží, Luise Piccarretě, jejíž « nihil obstat » byl dán Kongregací pro nauku víry jejím písemnostem, 28. března 1994. Toto šíření se provádí organizováním konferencí, duchovních cvičení, meditováním spisů o Boží vůli a tvořením Modlitebních skupin o Boží vůli, pod kontrolou církevních autorit.

Do Francouzské asociace Luisa Piccarreta (AFLP), může vstoupit kdokoli protože neukládá žádné povinnosti, které by byly v rozporu s jejich povoláním, ale naopak jim pomáhá žít intenzivněji.

Podmínky pro členství v asociaci:

- být zaregistrován na ústředí AFLP,
- touha vstoupit na cestu svatosti, kterou učil Ježíš služebnici Boží Luisu Piccarretu.

Charta AFLP

Charta je soubor konkrétních měřítek, která jsou dostupné všem, které nás zvou k růstu v Boží vůli. Tyto body jsou nabídnuty všem členům, aby se pokusili je uskutečňovat v jejich duchovním životě.

« Žít v Boží vůli je dar [...] udělen v hojnosti těm, kteří [...] věří ve svou « nicotu ». (*Život a Modlitba v království Boží vůle*, str. 77)

Francouzská asociace Luisa Piccarreta (AFLP) je hnutí Církve, které je podřízeno pravomoci arcibiskupa štrasburské diecéze. Je silně spojená s Písmem svatým, s učením církevních otců, svatých a učitelským úřadem katolické církve.

Pracovat na šíření učení o Boží vůli, jak si to přál Ježíš a jak to učil Luisu, AFLP se podřizuje:

- duchu poslušnosti, který Ježíš učil Luisu: « Poslušnost byla vším pro mě a chci, aby byla vším i pro tebe » (*svazek 2, 1. září 1899*),
- duch pokory: « Nejsem nic, Bůh je všechno » (*Modlitba vstupování do Boží vůle*),
- duch služby pod pohledem Panny Marie: « Nikdo ať nehledá svůj vlastní zájem » (*1 Kor. 10:24*),

- duch nezištnosti: « Přijali jste zdarma, dejte zdarma » (*Mt 10:8*).
- Každý, kdo by vyvinul osobní iniciativu, která by nebyla schválena členy Rady a byla by v rozporu s jejími hodnotami, se budou muset usebrat a podřídit se výše uvedeným bodům, pokud si osoba přeje zůstat v asociaci.
- Členové AFLP jsou lidé, kteří zaplatili svůj roční poplatek.
- Členové AFLP mají tu milost, že každodenně je sloužená mše svatá na jejich úmysly.
- Členové AFLP se zavazují k dodržování Charty Asociace.

Modlitba závazku

Pane Ježíši, ty, který každým činem oslavuješ Svěho Otce, přicházím ti dnes zasvětit mou vůli, aby jsi mi daroval ty Tvoji vůli. Ať Tvá Boží vůle žije plně ve mně a koná všechny věci v duchu naplnění Tvé modlitby « **Bud vůle tvá jako v nebi tak i na zemi** ».

Z tohoto důvodu tím, že se stávám členem Francouzské Asociace Luisa Piccarreta (AFLP), rozhodl jsem se vstoupit do života svatosti v Boží vůli a snažit se v ní plně žít, podle slov svatého Pavla: « **Už to nejsem já, kdo žije, je to Kristus, kdo žije ve mně.** » (*Ga 2:20*).

Francouzská asociace Luisa Piccarreta (AFLP) je ve spojení s asociací Franco-Kanadskou Luisa Piccarreta (AFCLP), zejména pokud jde o překlady Luisiných děl. www.luisapiccarreta.ca

Francouzská asociace Luisa Piccarreta (AFLP)

2, rue de la Mairie - 67460 Souffelweyersheim

E-mail: assoc@luisapiccarreta.fr

Tel.: 06 14 14 35 93

webové stránky: luisapiccarreta.fr

MARANATHA

Ředitel publikace a šéfredaktor:

Gabriel Marie Tchonang

Redakce: Anne Raulot-Lapointe, Martine Fritsch, Pierre Volland

Grafická úprava a tisk: Pointillés (Bischheim)

Obálka: Průvod kněží v Banneux, červenec 2024

Úvod

Vážení čtenáři,

Držíte v rukou první zvláštní číslo Zpravodaje Francouzské asociace Luisa Picaretta, *Maranatha*.

Jak k tomu došlo?

Letos v létě jak víte, jsme měli krásné setkání na poutním místě v Banneux v Belgii. Na mnohé z nás velmi zapůsobily dvě přednášky, otce Gabriela na téma kněžství. Proto se nám zdálo důležité, udělat toto vydání, aby k tomu měl přístup kdokoliv. Dnes je s kněžstvím špatně zacházeno. Proto několik silných a krásných slov na toto téma může pomoci našim bratřím kněžím žít hlouběji jejich zasvěcení, a také je třeba, aby všechen lid Boží je podporoval a modlil se ještě usilovněji za tyto služebníky Páně, kteří jsou mu dáni. Aby všichni, kněží a laici byli svatí! Můžete se tady seznámit s těmito dvěma výukami, jak byly přepsané ze zvukového záznamu. Proto si zachovávají svůj ústní styl. V první přednášce, je otázka kněžské oběti, místa oběti v životě, což je aspekt, který je často nepochopen a mlčky se přechází. A druhé učení se zabývá zvláště svatou obětí mše svaté, aniž bychom zapomněli na nesmírnou milost zpovědi.

**« V jeho jménu můžete říci:
Toto je moje tělo. »**

K těmto výukám z exercícií byl připojen článek otce Josepha-Marie Verlindeho z řádu Rodiny Svatého

Josefa v diecézi Montpellier, založené v roce 1990. Mluví k nám zejména o dimenzi života a služby kněze. Dále pak dva kněží podávají své velmi konkrétní svědectví, které také mohou pomoci ostatním kněžím žít jejich službu v Boží vůli!

« To je moje krev. »

Přeji vám dobré čtení a rád bych ukončil slovy papeže Benedikta XVI. jako římského biskupa. dne 15. května 2005, v den Letnic během jeho prvních kněžských svěcení Je to už téměř dvacet let, ale tato slova nezestárla ani trochu:

« Každému z vás, velmi osobním způsobem, Pán řekl: Pokoj s vámi; pokoj s tebou! Když Pán říká toto: On nedává něco, ale dává sám sebe. Ve skutečnosti je on sám pokojem (Efezským 2:14). V tomto pozdravu Pána, můžeme také zahlédnout připomínku velkého tajemství víry, nejsvětější eucharistie, v níž dává neustále sám sebe a tímto způsobem nám dává skutečný pokoj. Tento pozdrav je tak umístěn do středu vašeho kněžské poslání: Pán vám svěruje tajemství této svátosti. V jeho jménu můžete říci: toto je moje tělo, toto je moje krev. Vždy se nechte znova přitahovat ke svaté eucharistii, ve svatém přijímání k životu s Kristem. Považujte ji za střed každého dne, abychom ho mohli důstojně oslavovat.

Veďte lidi vždy k tomuto tajemství. Pomozte jim, vycházejte z tohoto, přinášet Kristův pokoj do světa. »

P. Marie-Joseph, duchovní poradce AFLP

Kněžství (první část)

V Banneux, červenec 2024

Výuka otce Gabriela Maria Tchonanga

Děkujeme ještě našemu Nejsvětějšímu Pánu za tyto chvíle pobytu tady, které měly být původně pro kněze a zasvěcené bratry a sestry, ale řízením Božím toto nakonec bylo rozšířeno na všechny. Aby milosti byly pro všechny, nejen pro ty, kteří mají statut zasvěcených, ale i pro ty, kteří tento statut nemají, ty, které nazýváme laiky. Aby tito zahrnuli do svých modliteb všechny zasvěcené.

Vaším posláním drazí bratři a sestry je podpořit v modlitbě všechny zasvěcené a naše drahé kněze, kteří jsou tady přítomní ve velkém počtu. Ať nás Pán učiní « *svatými* », « *svatými kněžími* »! Protože se tu jedná o velikost svatosti kněze. Kněz, který je svatý obrátí a přivede k Pánu tisíce tisíců, milionů a biliony duší. Protože Pán dal knězům milost konat svátosti. Chci vstoupit do tajemství zasvěcení v průběhu těchto dvou pořadů.

Kněžství existovalo od samotného Stvoření. Je to darování sebe samotného, obětování sama sebe Pánu – Stvořiteli. To je kněžství. Kněžství je druh oběti. Kněžství je spojeno s obětí. Není kněžství bez

dobrovolné oběti. Na začátku stvoření, už bylo kněžství. Adam byl naprosto oddán svému Stvořiteli. Oběť jeho života byla štěstím. Dnešní smysl oběti je utrpení spojované s odčiněním zla a závislostí, což nebylo v počátečním kněžství. Protože oběť byla štěstím. Před hříchem se duše obětovala Bohu s opakovanou radostí darováním sebe samotného.

Když člověk odešel ze Božího života, oběť dostala jiný smysl. Utrpení se stalo podstatnou částí oběti. « *Obětovat se* » se stalo synonymem « *sebezničení* ». Naši první prarodiče se obětovali Pánu s velkou a hlubokou radostí, ale když vyšli z Božího života bylo třeba odčinit zlo, hřích těžkou prací.

Tuto oběť najdeme ještě ve Starém zákoně, ale její původní smysl je potlačený, protože se už Bohu dobrovolně neobětujeme a místo toho Mu obětujeme zvíře, jako poděkování.

Oběť, která měla být celková a úplná nás samotných, už nebyla možná, protože jsme už nebyli v Bohu, tak jsme obětovali zvíře, které bylo schopno zemřít, a to zcela zemřít. K tomu se pojí smysl oběti usmíření na opravu hříchů, které jsme spáchali. Tento smysl oběti neexistoval v prapůvodním kněžství. Protože nebyl hřích. Velekněz v chrámu trávil své dny zabíjením a pálením zvířat. Na znamení oběti milosti, chvály a oběti odčinění bylo třeba býků a jiných zvířat do nekonečna, buď na úplnou oběť Pánu, nebo ho žádat o odpuštění za naše hříchy nebo na poděkování za to co nám dal. Tak jak vidíme, na místo celé naší osoby, byla to zvířata, která byla obětovaná. Protože možnost, abychom se zcela obětovali my, už nebyla možná.

Pochopili jsme, že první člověk « *plaval v Bohu*. » Nepotřeboval k tomu žádné zvíře, aby se Bohu obětoval. Byl sám sebou dokonale obětovaný.

Když Ježíš přichází, aby skoncoval s dřívějšími oběťmi, činí touto obětí sám sebe, namísto zvířat. Nachází takto prvotní formu kněžství. « *Můj život mi neodebírají, já můj život dávám!* » (Jn 10,18). Ustanovuje novou smlouvu, ve které již nepotřebujeme zvíře, ale spojit se s ním, aby naše oběť byla dokonalá. Aby se oběť znovu stala radostí a štěstím. A takto Ježíš ustanovil věčné kněžství, podle řádu krále Melchisedecha, stejné kněžství, které vykonávají knězi, které máte před sebou.

**« ...oběť sebe samotného Stvořiteli,
to je kněžství »**

Kmen Lévi byl ve starém zákoně kastou kněží. Všechny ostatní kmeny Izraele, měly právo vlastnit pozemky, mít stáda, bohatství, kromě kmene Lévi. Protože celé

jejich bohatství bylo právo obětovat v chrámě. Jejich potrava byla z toho, co dostávali k oběti. Již tady jim Pán odňal materiální vlastnictví. Ještě více v kněžství Krista, On který sám neměl ani kam složit svou hlavu, toto kněžství bylo radikální zbavení se všeho. Ježíš se stane samotným a jediným majetkem kněze; v němž nachází bohatství a sílu, štěstí, radost a dokonalé blaho.

**« Bez svátostí není Církev;
bez Církvě není Království. »**

Proto chápeme, proč v církevních rádech jsou vysloveny tři sliby. Slib chudoby, slib poslušnosti a slib čistoty. Toto Ježíš nazývá třemi nepřáteli duše. Touha po bohatství, touha po potěšení a touha po moci. Proti těmto třem nepřítelům se vyslovují tři sliby. « *Rozhoduj se nevlastnit majetek, nemít fyzické potěšení a být poslušen mým nadřazeným.* » V tom je radikálnost obětí.

Drazí kněží, bez toho, že byste byli lepší než ostatní, Pán vám dal milost pochopit, že vše, co máte a úplnost je jen On sám. Dal vám schopnost, možnost, milost, abyste se odpoutali od způsobu a stylu života, na který jste byli zvyklí a abyste se oddělili od těchto nepřátel duše. I když tento boj z osoby nevymizí, rozhodli jste se k tomu položit základy. Pán vám může uložit misi, a i když nebude větší než misie laiků, bude jiná než jejich a můžou se doplňovat. Toto je pravda, kterou ustanovil 2. Vatikánský koncil, jak kombinovat služebné kněžství a kněžství společné, všeobecné nebo pokřtěné.

Kněz i laik mají stejný křest. Ale kněz je poznamenán zvláštním posvátným způsobem, církevním úřadem, který dostal. To do něj vtiskne znak, že už není laikem.

Jak říká koncil, rozdílnost není jenom ve stupni, ale v jeho charakteru. Kněz není laik a laik není kněz! Oba se společně doplňují ve stejném poslání, hlásání Království Božího. Když zasvěcení vtiskne do kněze tento znak, který ho učiní jiným, než je laik, neztratí tento charakter ať je jeho chování nebo vzhled jakýkoliv. Nezáleží na tom, zda je kněz hubený nebo tlustý, ať neustále zívá nebo pije... zůstává knězem. Papež Jan Pavel II. se setkal s jedním bezdomovcem, který se potuloval na ulicích Říma. Už roky žebral, a k papeži se doneslo, že je to upadlý kněz. Řekl ať mu ho přivedou, přijal ho a zeptal se ho, zda je skutečně kněz a on odpověděl, že ano. A na to ho papež požádal, aby ho vyzpovídal. Což udělal a zpověď skončila v slzách tohoto kněze – žebráka. Znovu se navrátil ke svému poslání a po krátkém čase měl na starosti jednu farnost.

Dnes na západě, je kněz z různých důvodů vláčený v bahně. Musí schovávat, že je kněz. Když se ocitnete v autobuse a když ho uvidí s kolárkem, hned ho začnou urážet. Jsou kněží, kteří byli traumatizováni tím, že když přišli do obchodu, lidé odstupovali a říkali « *podívejte pedofil!* »...

Ale vraťme se ke specifickým vlastnostem kněze. Charakter kněze je ontologický. Pán mu dal schopnost udělovat svátosti. Bez svátostí není Církev, bez Církvě není Království. Bez kněží není svátostí, bez kněží není Církev a bez Církvě není Království, ani naděje pomoci na této pozemské cestě! Takže závěr je: bez kněží není Království. Tam kde říkají, že je třeba nahradit kněze laiky v různých funkcích nebo sloužit mši svatou, tam je nejlepší způsob, jak zničit církev.

Pán nikdy neřekl svým apoštolům, že se Království vybuduje samo. Ne, říká, « sklizeň je hojná, ale dělníků málo; prostě pána sklizně, aby poslal na sklizeň více dělníků. » (Lk 10,1-9). Takže je nemyslitelné, že by byla Církev bez kněží. Drazí bratři a sestry, modlete se za vaše kněze! Modlete se za vaše kněze! Modlete se za vaše kněze!

Pán říká: « modlete se k Pánu sklizně, aby poslal hodně dělníků k těmto žnám. » (Mt 9,38). Nežádá nás abychom znásobovali sofistikované pastorační plány, rozvíjeli formy komunikace mezi několika farními pastoračními skupinami! Účastnili jsme se různých školení, kde jsme se setkávali s reorganizací pastoračních skupin, kde nám předváděli všechny možná schémata: Scéna ve tvaru pavouka, schéma škorpióna, a ještě všechny možné druhy. Jak se skupiny mají propojovat a jak fungovat. Pán nám říká: « modlete se, modlete se a prosťte Pána žní... » Jaké výsledky přináší lidské akce? Únavu a konflikty, které jdou někdy až do netušeného stupně nenávisť, k rozdělení, protože to je člověk, kdo pracuje. Proto znova opakují: « modlete se k Pánu, aby poslal dělníky ke sklizni! » Pán má dostatek duší, které může povolát, nebo povolá ke své žni. A ať jsou jakékoliv sociologické studie, které se snaží vysvětlit, proč je málo kněží. Pán nám dává řešení: « Modlitba. »

Řekl nám: « Modlete se! Modlete se! »

Někdo říká, že dřív byly početné rodiny, a protože to byly křesťanské rodiny, tak často některé z dětí bylo knězem a že proto bylo hodně kněží. Kdyby se tato teorie měla potvrdit, všichni dnešní kněží by pocházeli z křesťanských rodin. V posledních desetiletích velká část kněží pochází z rodin úplně ateistických. Víra nebyla předávána, ale Pán pokračoval v jejich volání, prostředky, které zná On. Některé přes rozhovor s přítelem, jiné poutí na různá poutní místa. Znamám hodně případů tohoto typu. Konkrétně to znamená, že jestliže by se ve naší farnosti, ve naší diecé-

zi a v našich kostelech, vroucně modlili za kněžská povolání, Pán by nám poslal duše, které si vyvolil už předem a to způsobem, který my neznáme.

« ale Pán pokračuje povolávat, různým způsobem: některé přes rozhovor s přítelem, jiné... »

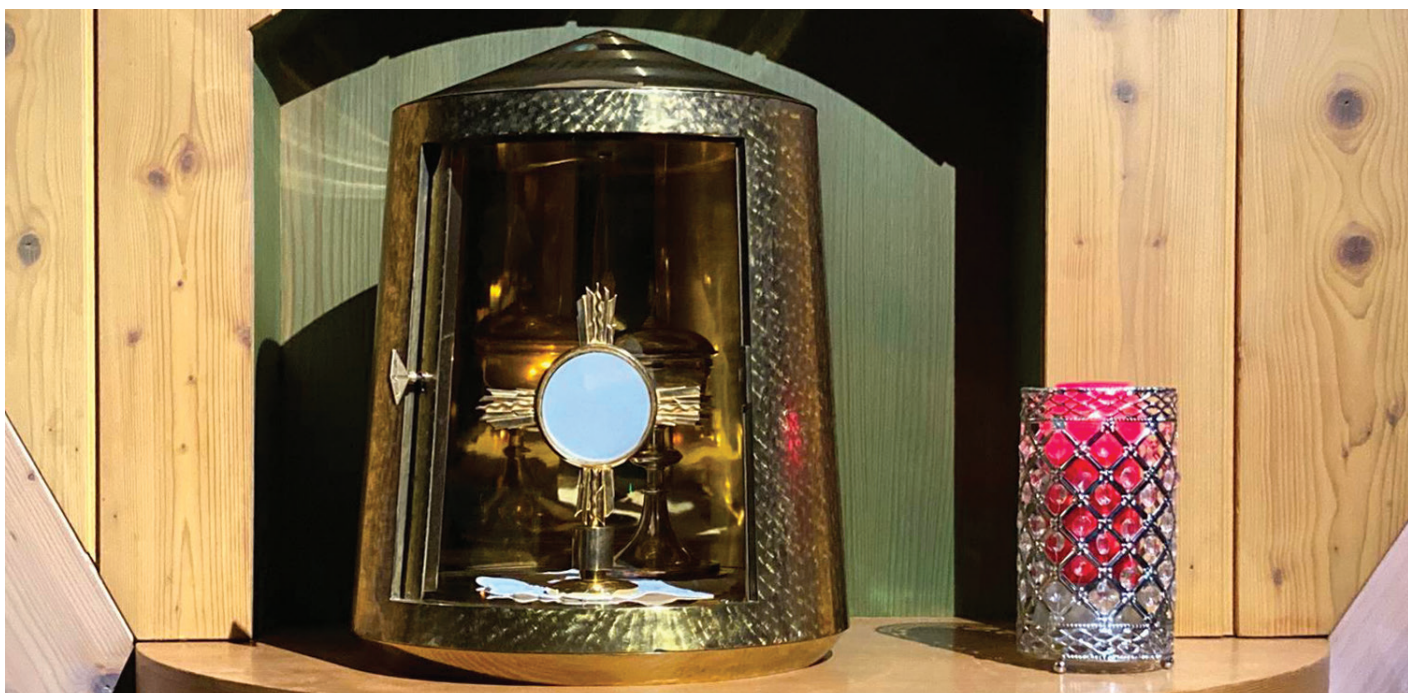
Dnes jsou stovky tisíců lidí, z rodin budhistických nebo islámských, kteří konvertují na křesťanství, přes to, že nikdy neslyšeli mluvit o Ježíši, ale že se jim ve snu zjevil On nebo Panna Maria. Myslíme si, že můžeme omezit Boha? Řekl nám: « modlete se, modlete se... », myslíte si, že lžu a že říkám nesmysly? Říkám vám jen jednoduše: « prostě a bude vám dáno ».

Jak se s tímto pojí Boží Vůle?

Žijí kněží Boží Vůli jinak než laici? Můžeme říci, že jestliže neznají Boží Vůli a jestliže nepozvou Ježíše, za požadovaných podmínek a v dokonalosti jejich touhy, nemají tento dar a nemůžou učinit Boží skutek.

LAle kněz i když nikdy neslyšel o Boží Vůli, nebo i když slyšel, ale odložil to, že se « o tom můžeme bavit někdy jindy! », anebo vám oponuje, když vy mluvíte o Boží Vůli, tento kněz jedná v Boží vůli, když uděluje svátosti, protože jedná « *in persona Christi capitis*. » Je to život a celá Kristova osobnost, ať tomu věříte nebo ne, je to tak. Je to Ježíš sám, který vstoupí do kněze, ať tomu věříte nebo ne, do kněze u oltáře při mši svaté, je to On v osobě kněze « *in persona Christi* ». Tím způsobem, že vám dává zvláštní dar, u oltáře na místě kněze je Ježíš. A jestliže se k tomu přidá ještě Boží Vůle, stane se to « atomovou bombou!!

« ...ať tomu věříte nebo ne, do kněze u oltáře vstoupí Ježíš »

A tady můžete chápat proč Ježíš říká, že ti, kteří mají hlásat evangelium Boží Vůle, mají být kněží. Drazí bratři a sestry, je třeba chápat, že jestliže máte alespoň trošku lásky ke kněžím, vroucně vás prosím, nekritizujte je! Nekritizujte je veřejně, ale jděte složit vaše utrpení do zpovědnice. Tam při zpovědi můžete vylít vše, co máte na srdci. A tam můžete říct: « *Pane přicházím k tobě, protože tento kněz mne skutečně štve!* » Toto můžete říct při zpovědi, ale neničte kněze. Modlete se za něj, drazí bratři a sestry, modlete se za něj!

Pán jasně říká Canberre de Armida, (mexické matce, která je blahoslavená,) v knize, která se jmenuje « *Mým kněžím* »: « *Vrátím se na zem víc zviditelněný a postřehnutelný v mých kněžích.* » Takže kněz, když slouží svátosti, to je skutečně Kristus, který to slouží v něm.

« *Vrátím se na zem víc zviditelněný a postřehnutelný v mých kněžích.* »

A proto moji drazí bratři kněží, Pán nám dává milost uvědomit si velikost poslání, které nám svěřil, abychom vstoupili do našeho poslání s větším uvědoměním si Boží přítomnosti, toho, jak nás uchopil a jak je přítomen ve všem co při této svátosti činíme a jak do nás vkládá čím dál větší touhu po svatosti.

Abychom nehledali nic jiného než Boha. Abychom opustili všechny výhody, abychom měli jenom jeho, jako jediný a skutečný poklad.

Protože poslání, co nám dal, tím že do nás vtiskl toto znamení, je zkratka obrovské.

TOTO POSLÁNÍ JE ZKRÁTKA OBROVSKÉ!

P. Gabriel Marie Tchonang

**KALENDÁŘ PRO ČESKOU REPUBLIKU
A SLOVENSKO V ROCE 2025**

**Kazatel otec Gabriel Marie Tchonang
Duchovní obnova probíhá v tichu.**

**Duchovní obnova pro kněze a zasvěcené osoby
Na Slovensku**

**Dom Xaver, Banská 28, 976 32 Badín
od 6. do 10. října 2025**

Informace na : tel. č: 00 421 905 486 742 ;
mail. vbozejvoli@gmail.com

V ČESKÉ REPUBLICE

**Zveme Vás na duchovní obnovu s
P. Gabriel Marie Tchonang,
která se bude konat 31.3.-3.4.2025
v Kostelním Vydří.**

Kontakt :

Pavla Dejmková, tel.: +420 724 199 533,
email: Pavladejmek@gmail.com
Jana Ficová – tel.: +420 774 151 318,
email: janaficova@seznam.cz

Svědectví otce Andreje Branického

(Obec Námestovo, Badin, Slovensko)

**« Ježíši, ty můžeš zůstat ve mně.
Můžeš jít skrze mě. »**

Důvěra v Pána, kterou můžeme mít a o které nám otec Gabriel mluvil, je možná a díky jí se mohou stát velké věci.

Často zažívám situace, kdy se například setkám s někým, podívám se na někoho, nebo někdo přijde - může se to stát také při zpovědi nebo při modlitbě. Když se podívám na člověka, Ježíš ke mně najednou promlouvá: « Andreji! Dovol mi, abych se díval skrz tebe. » A ve chvíli, kdy jsem mu dal můj souhlas a řekl Ježíši: « Ježíši, ty se dívej můjma očima, » začne osoba plakat. Mluvím o situaci, kterou jsem zažil během zpovědi. Muž plakal patnáct minut a když mu Pán dovolil něco říci, řekl, že celý život věřil, že Bůh se nemůže na něj podívat. Ale náhle to zažil. Ježíš sám se na něj díval.

Za tu dobu, co jsem knězem, se mi stalo několikrát, že někdo přišel do zpovědnice, a já vnímám co má tento člověk v sobě a cítím, že se mám jednoduše v duchu sjednotit s Ježíšem a dát prostor Ježíši. a v duchu mu říkám: « Ježíši, můžeš přeze mne zpovídat tuto osobu. » V tom okamžiku se osoba rozpláče.

« Ježíši, můžeš se posadit a mluvit... »

Je zajímavé, že lidé, kteří ještě nezažili osobní setkání s Bohem nechápu proč pláčou; Říkají, že se jim to nikdy nestalo. Je to sám Ježíš, kdo se jich dotýká. Vše co musíme udělat, je jen udělit náš souhlas Například mu říci: « Ježíši, můžeš se posadit tady a mluvit... »

Farní kostel Námestovo

Před časem ke mně přišla jedna stará paní a řekla mi: « Otče, musím vám něco říct. Naposledy, když jsem šla k vám ke zpovědi, nemohla jsem si ani kleknout. Protože mě bolelo koleno už mnoho let, musela jsem sedávat. Ale když jsem odcházela ze zpovědnice už mě to koleno nebolelo. »

Ale hádejte co, ani jsem se za ni nemodlil, protože jsem ani nevěděl, že ji bolí koleno.

Neustále se učím dávat svůj souhlas Ježíši: « Ježíši, ty můžeš skrze mne... » *Můžeš si zde sednout, Hned teď... Můžeš zpovídat teď... Můžeš sloužit mši svatou... Můžeš se dotýkat lidí... »*. A tato troufalost není vyhrazena jen kněžím.

Nedávno mě přišla navštívit jedna matka; Má sedm chlapců! Ano, sedm!

Nejstaršímu je 14 let, takže jsou doma hodně hluční. Řekla mi, že jak se vracela domů a zavřela dveře, myslela si, že to bude v opět obtížné. Pak si vzpomněla na má slova a třikrát je opakoval: « *Sjednoci se s Ježíšem, sjednoci se s Ježíšem, sjednoci se s Ježíšem.* » Najednou bylo všechno v pořádku: a v domě zavládl nadpřirozený klid. Jaká změna!

Jeden kněz, který se v loňském roce účastnil semináře mi vyprávěl toto. Nenáviděl učení. Děti ho často nerespektovaly a bylo to těžké pro něj i pro děti. Takže, než vstoupil do třídy, pomyslel si: « *Dobře, zkusím to! Pojd' Ježíši! Přijď učit!* »

Když vstoupil do třídy, všechno bylo jinak. Děti si ho vážily a vše se změnilo. Proč? Děti o tom nic nevěděly, ale kněz věděl, že právě dal Ježíši svůj souhlas tím, že řekl: « *Ježíši, ty můžeš učit skrze mě.* »

A kousek po kousku, jak dával svůj souhlas Ježíši, on sám a i děti se začaly měnit.

Takže, prosím, pokud se vám to zdá možné, ale jen velmi daleko někde v budoucnosti - jako něco, co by Bůh mohl udělat za desítky let - říkám vám, že ne, není to tak, může se to stát teď hned! Stačí jen dát svůj souhlas Ježíši a říct mu: « *Ježíši, můžeš žít ve mně, můžeš žít skrze mne. Otče, Duchu svatý a Ježíši, pojd' a přebývej ve mně* »: A to je vše, co musíte udělat! Udělit souhlas Ježíši a být svědkem toho, co učiní.

Věřím, že při našem příštím setkání, budete moci i vy podat svědectví o tom, že Ježíš sám jedná skrze vás, jen když ho o to požádáte.

Amen.

Svědectví otce Erika Kazadi

Ježíšův kněz, kněz Boží vůle

Při četbě spisů Luisy Piccarrey, zejména Knihy nebes, se mě některé pasáže obzvlášť dotkly ; tam kde jsou zmíněni kněží. To je to, co mě přimělo napsat těchto několik řádků, které jsou velmi vzdáleny teologické analýze, jsou ve skutečnosti pouze vnitřní okouzlení kněžského srdce, které se odráží v zrcadle Boží vůle. Tento pocit obdivu nadchl mou duši, volajíce: « *Knězi, kdo jsi?* »

Kdo jsi ty, ty, který zpřítomňuješ skutky a slova Ježíše při každé eucharistii, když proměňuješ chléb a víno, které se stávají jeho tělem a krví, aby živily duše hladovějící po Bohu? Kdo jsi, ó knězi, ty, který uděluješ rozhrěšení kajícím a říkáš mu: « *Odpouštím ti ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého* »? Kdo jsi, ó knězi, který podmiňuješ existenci pokračování svátosti Kristovy Eucharistie a v důsledku toho eucharistie církve? Protože « *bez eucharistie není církev* ». Uvědomuješ si, vznešenost tvé bytosti?

Jaká výsada je dána posvěcovat chléb a víno, které se stávají tělem a krví Kristovou, pokrmem a nápojem věčného života! Zpřítomňujeteš nám Ježíše, který nás zve ke svému stolu: « *Veďte a jezte, to je moje tělo, které se za vás vydává (...)* *Veďte a pijte, to je kalich mé krve, která se za vás prolévá...* ». Neopakuješ pouze Ježíšova slova, které řekl před dvěma tisíci lety, tvým hlasem (a tím Ježíšovým), probíhá proměnění, to je posvěcení a proměna chleba a vína, která zpřítomňuje skutečnou a mystickou přítomnost Ježíše svým tělem, svou krví, svou duší a svým božstvím. Jaký zázrak! Tisíce andělů na kolenou uctívají Krista, kterého zjevuješ světu, když říkáš: « *Hle, Beránek Boží, ten, který snímá hříchy světa.* » *Zkoumal jsi tu nekonečnou nezměrnost božského života, aspoň při jediné mši, kterou jsi sloužil v Boží vůli, která může být vylita na všechno lidstvo doby minulé, přítomné a budoucí?* »

« Knězi... Uvědomuješ si vznešenost tvé bytosti? »

V hodině určené božským vědomím a láskou, Pán Ježíš zjevil světu skrze svou služebnici Luisu Piccarretu: třetí Boží Fiat, to zaslíbené posvěcení stvoření. Luisa obdržela milost mystického manželství. Ona bude ukřižovanou nevěstou, která obdrží dar života v Boží vůli. Především však, bude muset projít tím, aby se sama obětovala jako věčná oběť. Nebude dlouho trvat, než si uvědomí, že její milý Ježíš nepřijme její stav věčné oběti, pokud nemá předchozí povolení svého zpovědníka,

přestože trpí popíráním i ze strany kněží. Toto podřízení se kněžím bude pro ni těžký kříž. Poté si položí následující otázku: jestliže Vůle vyjádřená Ježíšem, stačí k tomu, aby se stala věčnou obětí pro odčinění

četných urážek, které mu byly spáchaly hříšným lidstvem, k čemu je třeba svolení kněze? Dostává od Ježíše následující odpověď: « *Věz, že je mým zvykem zjevit mé skutky skrze kněze. Dal jsem jim schopnost poznávat, posuzovat a povzbuzovat duši k jednání bez rozpaků, v souladu s kritériem Levitiků. Moji kněží mají také pravomoc pozastavit nebo ignorovat něco, co není v souladu s jejich svědomím, nebo co nesplňuje kritéria Zjevení* ». (Kniha nebes, sv.1 §62)

Tak to je, drahý knězi Páně, v celém životě Církve, tvůj božský Mistr, projevuje svá díla skrze tvé kněžství. Chce aby Luisa, děvčátko Boží vůle, byla podřízena knězi. Cožpak tu nevidíš tu touhu Krista, který chce, aby « *Evangelium Boží vůle* » bylo hlásané tebou? Být Ježíšovým knězem, je spojení Boží vůle s tvým kněžstvím, aby tak Ježíš obnovoval jedinečný a věčný čin vykoupění padlého lidstva. Také dar života v Boží vůli (jako každé Kristovo dílo) se projeví skrze tvé kněžství. Jsi šťastný, být jeho apoštolem ve světě tohoto času. Knězi Boží vůle, vyvstává dvojí otázka. Zeptejte se sami sebe: Zůstane tvoje lidská vůle svobodně a s láskou ve spojení s Boží vůlí? Přijmeš větší utrpení pro spásu duší, až uslyšíš hlas tvého milovaného Pána, když ti řikne skrze duchovní utrpení dnešního světa.

« *Knězi, pomoz mi?* »

Kněžství (druhá část)

V Banneux, červenec 2024

Výuka otce Gabriela Maria Tchonanga

Druhá část výuky o kněžství

Řekli jsme, že kněží mají tu zvláštnost: že jsou připodobněni kněžství Kristovu a v něm předkládají Bohu prosby lidí a přijímají od Boha milosti, Svátosti, které jsou určeny lidu. Tak jako sám Ježíš je prostředníkem Nové smlouvy mezi člověkem a Bohem – protože On je pravý člověk a pravý Bůh – kněz v Ježíši, « *in persona Christi capitis* » (v osobě Krista) nabízí svět Otci a nejvyšším místem této oběti je oběť na hoře Golgotě, což je oltář našich kostelů.

Nejsvětější mešní oběť zpřítomňuje oběť Kalvárie, oběť, která se neopakuje, která je sama o sobě dokonalá, úplná a dostatečná a která nepotřebuje napodobení. Mše není napodobením oběti kříže; je to oběť kříže, která je zde zpřítomněna, teď. Dnes, při každém slavení Eucharistie, Pán trpí, prolévá svou krev, umírá a je vzkříšen jako před dvěma tisíci lety. Pokud by si kněží a jejich věrní uvědomovali tyto pravdy, neslavil a nežili by mši svatou jakýmkoliv způsobem, tj. s nedostatkem prožívání, jak to dnes můžeme pozorovat.

« Dnes, při slavení každé Eucharistie, Pán agonizuje, prolévá svou krev, umírá a znova vstává z mrtvých jako před dvěma tisíci lety. »

Než však budeme pokračovat na téma mše svaté, podívejme se, co Náš Pán říká o milosti, kterou udělil kněžím a v důsledku, kolik utrpení, toho nejbolestivějšího může pocházet od kněží, kteří dostali mnoho, ale dali málo.

Ježíš říká Luise Piccarrettě ve svazku 23, 18. ledna 1928: « *Má dceró, všechna má díla se navzájem podporují. A znamením, že jsou to mé skutky, je to, že jedno neodporuje druhému. Jsou tak propojeny mezi sebou, že jeden se opírá o druhý. Je pravdivé že poté, co jsem zformoval můj vyvolený lid, kde se měl narodit předpověděný Mesiáš, ustanovil jsem v tomto lidu kněze, kteří byli poučeni, aby byli připraveni na velké dobro Vykoupení. Dal jsem jim zákony, zjevení a inspirace které vytvořily Svatá Písma, které nazýváme Biblií a každý je studoval. Proto mým příchodem na zem jsem je nezničil, nýbrž spíše podpořil Písmo Svaté. A mé hlásané evangelium není v žádném případě v rozporu s Písmem. Obojí se navzájem obdivuhodně podporuje. Utvářel jsem rodící se církev a nové kněžstvo, které není odděleno ani od Písma svatého, ani od Evangelia. Vše bylo pečlivě studováno, aby mohlo poučit lidi, a dá se říci, že kdo nechce čerpat z pramene dobra, nepatří ke mně, protože to je základem mé Církve a samotným životem lidu. Nuže, to, co zjevují ze Svě Boží vůle a to, co píšeš, lze nazvat « evangelium Království Boží vůle. » V ničem není v rozporu s Písmem Svatým nebo Evangeliem, které jsem kázal, když jsem byl na zemi. Ve skutečnosti se to dá nazvat podporou obojího. Proto dovoluji a prosím kněze, aby přišli, a četli Evangelium o říši mého Božího Fiátu, abych jim mohl říct jako svým apoštolům: « Jděte a kážte evangelium do celého světa » , neboť používám své kněze v mých skutcích. A stejně jako jsem měl kněze před svým příchodem, aby připravili lid ; kněze mé Církve, aby potvrdili Můj příchod a vše, co jsem řekl. Chci mít také kněze z Říše mé vůle. K tomu slouží všechny věci, které jsem vám ukázal, všechny překvapivé pravdy, zaslíbení a tolik dobra, které chci poskytnout dětem « *Fiātu Voluntas Tua* ». Bude základním evangeliem, nevyčerpatelným zdrojem z něhož přijde každý čerpat nebeský Život, pozemské štěstí a obnovu jeho stvoření. Ach! Jak budou šťastní ti, kteří se lačně přicházejí napít velkými doušky z tohoto pramene poznání, protože přináší nebeský život a zahání všechen smutek. »*

Drazí bratři kněží, věřte mi, že Pán trpí připoutaností kněží k pozemským věcem.

Například kněz, který během proměňování sleduje zda košík prochází všude a vyčítá věřícím, že je málo peněz v pokladně, má zřejmě sám finanční problémy, víte?...

Jestliže jeho jediným zdrojem příjmů jsou dary věřících, dělá vše pro to, aby tento zdroj dostatečně vynášel, aby zabezpečil svou rodinu. Další past vychází z požadavků, které jsou na něj kladeny v situacích velké chudoby a která ho vzdaluje od jeho ústředního poslání kněze a snaží se ho přimět, aby se investovalo do « *propagace sociálního zabezpečení* ». Místo, aby byl ve zpovědnici a u oltáře, devadesát procent svého času tráví svým investováním do veřejně obchodních společností... Pán říká, že je pro něj hlubokým utrpením, když vidí své kněze se odvracet od poslání, pro které je vyvolil. Kněz je před Bohem, aby mu nabídl svět a přijal od Boha milosti pro svět. Kněz je jiný Kristus. Dokážeme si představit, že by Ježíš opustil svou službu kázání a hlásání Radostné zvěsti, aby se zabýval sociální činností? Kdo přijde na jeho místo sloužit mši svatou a zpovídat? Laici se mohou starat o sociální oblast ; ale mši svatou a zpověď, může konat jenom kněz.

**« Drazí bratři kněží, věřte mi,
Pán trpí připoutaností kněze k věcem
pozemským »**

To je důvod, proč svatý Padre Pio říkal, že kněze musíme najít pouze na dvou místech: ve zpovědnici a u oltáře. Padre Pio za padesát let vyzpovídal patnáct milionů lidí. Myslíte si, že milost kněžství, která byla dána Padre Piovi, se liší od naší? Je to stejné kněžství. Položme si tedy otázku: Proč my přinášíme tak málo ovoce?

Není to proto, že by nám Bůh dal málo. Věřím spíš, že je to proto, že jsme se nerozhodli se obětovat, abychom nabídli sami sebe jako oběť. Pán je věrný.

Náš Ježíš velmi často cítí hořkost, protože jeho oblíbení synové se odvracejí od úkolů, ke kterým si je vybral.

Drazí otcové! Pozvedněme srdce! Slyšme Ježíšova slova! Považujme jeho slova za slova lásky, s kterými se k nám obrací, i když je někdy dobře neslyšíme.

Podívejme se nyní na poselství z 16. listopadu 1906, ve svazku 7.

« Když jsem byla mimo mé tělo, viděla jsem mnoho urážek, které činily zasvěcené duše a laici, které velmi zraňovaly Ježíše. Řekla jsem mu: « Můj sladký živote, je pravda, že zasvěcené duše a laici tě urážejí, ale ty dáváš najevo více bolesti a nelibosti když jsou to zasvěcené duše, které tě urážejí. Zdá se, že máš upřené oči na ně, co dělají oni a že nevidíš co dělají ostatní. Ježíš mi odpověděl: « Ach! Má dcero, nemůžeš pochopit rozdíl mezi urážkami zasvěcenými dušemi a jinými; To je důvod, proč tě to překvapuje! Zasvěcené duše prohlásily, že mi patří, že mě budou milovat a sloužit mi. A já jsem jim svěřil poklady svých milostí a některým i mé

Pán říká velmi jasně, že už před svým příchodem si vyvolil kněze, a když přišel, vybral si ještě kněze, a nyní si znovu vybírá kněze pro obnovu duší v něm. Víme že ve Staré smlouvě byl Duch svatý vyhrazen Třem kategoriím lidí: kněžím, prorokům a králům. Obyčejní lidé neměli v sobě Ducha svatého, jako tomu bylo u těchto tří kategorií lidí. Jednou za rok vstoupil velekněz do chrámu, kde přinesl oběť za své vlastní hříchy a hříchy všeho lidu. A v tuto chvíli, sláva Boží Šekina Adonaiova, sláva Adonaiova sestoupila do chrámu. Během toho co velekněz vyslovil jméno Boží, někdo zvonil na zvony, aby nebylo slyšet, že vyslovuje toto jméno, protože jenom velekněz byl jedinou oprávněnou osobou vyslovit Boží jméno. V den Jom kipur, když se obětoval za totální a dokonalé smíření mezi nebem a zemí, lid byl osvobozen od svých hříchů a přijal Boží přítomnost. Stejně tak chápeme důležitost kněží ve Starém zákoně. Předstupuje před Boha, obětuje se za všechny lid, to je všechny lid a dostává od Boha milosti pro lid.

V Novém zákoně, kdy Bůh přítomný v sobě samotném se obětuje, a už není zapotřebí oběti zvířat, pochopíme proč život kněží, je životem oběti. Kněží nemají klidný život. Obětování není spojeno jenom se způsobem života, který si zvolil. To znamená nezaložit si rodinu a nevlastnit majetek. Pán jako kdysi Levitům, může říct dnešnímu knězi: « *Osvobozuji tě od vlastnictví materiálního, protože má Prozřetelnost se postará o každou z tvých potřeb a proto nepotřebuješ vlastnit půdu jako mé jiné děti.* »

svátosti, jako je tomu v případě mých kněží. Navíc tyto duše navenek ukazují, že Mně patří, ale jsou vnitřně jsou ode mne vzdáleni. Navenek ukazují, že mě milují, ale vnitřně mě urážejí a používají svaté věci k živění své vášně. Dívám se na ně, protože nechci, aby marnili mé dary a milosti. Ale přes mou péči se jim daří promrhat mé dary, a na venek dělají, jako, že mne oslavují. Je to těžká urážka. Kdybys mne mohla pochopit, zemřela bys žalem. Na druhou stranu světské duše, prohlašují, že Mi nepatří, že mě neznají a že mi nechtějí sloužit. Tak jsou alespoň osvobozeni od pokrytectví. Pokrytectví je to, co se mi nejvíc nelíbí. »

Pán mluví o činnosti kněze, který používá své kázání a udělování svátostí ke své slávě, své moci a nadýmá se pýchou. Toto jejich chování je jako meč vražený do srdce Páně, a to mu působí strašnou bolest. A navíc, Pán nám říká, že svátosti patří Církvi. Není to něco našeho! Nemůžeme si je přivlastnit a používat je pro naše vlastní účely. Dovolte mi to vysvětlit. Udělování svátostí je vyhrazeno kněžím, a ti jsou velmi často v pokušení je zneužívat podle své vůle, pro svou moc a chtějí je kontrolovat. Touží po moci a nadvládě. Proto Pán říká: « To mě těžce uráží. » Pokušení je vždy přede dveřmi, protože nepřítel všeho dobra ví, že kdyby vás přivedl k pádu, rozehnal by stádo! Z toho vyplývá důležitost neustálé bdělosti, abychom si nepřivlastňovali něco, co patří jen Pánu a nezůstat v jeho ruce neúčinným nástrojem, který může mocně používat k vedení Svěho lidu.

Proto je služba kněze službou nepřetržitěho zlomu. Papež Pius XI. řekl, že se nestaneme knězem, abychom měli klidný život, ale abychom hodně pracovali a zemřeli vyčerpáním. Je to Pán, který se v knězi obětuje. Občas si uvědomíme, že nám byla dána zvláštní milost, že věci lidsky nemožné, se stanou možnými, protože jsme řekli Pánu, že jsme k jeho službám. « Zde jsem, Pane, pošli mě, kam chceš! »

Ne nadarmo je dnes kněz velmi často napadán. Jeho poslání je velké, velmi velké a proto jedním z cílů nepřítel naší doby je vymýcení kněžství. Ale Pán nám říká: « Bez kněží nemohu přijít na tento svět. »

Bez kněze není transsubstanciace! Bez transsubstanciace, není Chléb života a Kristus není přítomen v hostii se svým Tělem, se svou duší, svou krví a svým Božstvím. Bez Eucharistie není Církve a svět se zhroutí.

Padre Pio řekl, že svět by se spíš obešel bez slunce, než bez eucharistie. Proto, drazí otcové, můžeme říci, že navzdory všemu, co můžete slyšet Pán na nás naléhavě čeká u oltáře. Je to otázka naléhavá, dalo by se říci, že je to otázka života a smrti. V nebi uvidíme všechny duše, které jsme přivedli k Pánu jedinou mší svatou a pochopíme, jak moc jsme byli nedbalí a nakolik jsme se minuli s těmi všemi milostmi, které nám Pán dal. Jak jsme neschopni udělat cokoli sami o sobě – sám Ježíš to říká v Janovi 15:5b: « Beze mě nemůžete nic udělat. » – Chápejme, že u oltáře se Pán sám do nás vtělí. Uchopí celé naše bytí do svého vlastnictví; staneme se nástrojem usmíření mezi Nebem a zemí. Je to tak a každá mše přiblíží trochu více Království.

Důležité není přijít k oltáři s certifikátem dokonalosti, ale nechat Pána při slavení svátostí, aby nás uchopil i přes naše nedokonalosti. Například naše rozptýlení během mše neruší Pána, pokud to není schválně.

Ježíš sám říká:
« Beze mne, nemůžete nic udělat. »
(Jan 15:5b)

Vyprávěl jsem svým farníkům, co vám teď můžu říct. Stalo se mi, že během proměňování, že jsem pomyslel na zbytek jídla, které jsem měl v lednici a které mám jíst po mši. Moji farníci mi nevěřili a říkali: « Otče, to není možné! Když sloužíte mši, máte zavřené oči, jste tak soustředěný! »

« Ano, » odpověděl jsem, « vidíte mé zavřené oči, ale nevidíte, co se mi honí hlavou! »

Ale to není to, co by Pánovi vadilo, protože já jsem pro to nic neudělal, aby mi přišla na mysl tato myšlenka jídla. Jakmile si uvědomím, že jsem roztěkaný, tak se znovu soustředím na to, co dělám, a to je to, co se počítá. Pán vidí mou dobrou vůli! Ale, na druhou stranu, pokud bych zvedl telefon během proměňování, pak budu mít vážný problém! Draží otcové, často si uvědomujeme, že kvalita sloužení našich mší je závislá na události, která se nám předtím stala. Například, když vás nějaký farník rozčílil a vy jste to ještě neměli čas odložit při zpovědi; Takže, na to myslíte a jdete k oltáři! Myslíte, že ta vaše mše bude stejně vroucí, jako kdybyste strávili více času modlitbou a půstem v předcházejících dnech?

**« Ach! Jak trpím;
Mé utrpení je nevýslovné!
Modli se, modli se za mě! »**

Z tohoto důvodu, draží otcové, zpověď není vyhrazena jen laikům. Kdyby jsme, my kněží, měli pravidelný rytmus našich zpovědí, budeme moci snadněji snášet potíže naší služby, protože to bude Pán, kdo to převezme a udělá vše v nás.

Kněz v očistci. (Svazek 6, 30. července 1904)

« Jak jsem se toulala tak kolem do kola, ocitla jsem se v očistci. Zdálo se, že mé bolesti a slzy ještě zvětšily utrpení těchto ubohých duší, které jsou zbaveny Života, kterým je Bůh. Zdálo se, že mezi nimi je několik kněží, z nichž jeden vypadal, že trpí víc než jiní. Řekl mi: « Mé velké utrpení pochází z toho, že jsem byl ve svém životě velmi svázaný se zájmy mé rodiny, pozemskými věcmi a s některými osobami. To knězi hodně škodí, vytváří železný kyrys pokrytý blátem, který je na něm jako oděv a jen oheň očistce, strádáním Boha ho očistuje. V porovnání – mého prvního utrpení s druhým, je, že to první vymizí – a rozbije ten kyrys. Ach! Jak trpím; mé utrpení je nevýslovné! Modli se za mě! »

Draží otcové, ať už je jakákoliv naše chudoba, a naše omezenost, nikdy to nevzdávejte. Věřme z celého srdce, že Pán, který si nás vybral, nás neopustí. Prosme ho tedy z celého srdce o milost, žít věrně naší službu a abychom vedli život vroucí modlitby, a aby náš život posvěceného přinesl neocenitelné a věčné ovoce.

Draží laičtí bratři a sestry, milovaní:
« Snažně vás prosím, modlete se za vaše kněze, modlete se za vaše kněze, modlete se za vaše kněze! »

P. Gabriel Marie Tchonang

Notre-Dame de Banneux, Belgie, červenec 2024

« Tady jsem, pošli mne! »

od P. Joseph-Marie Verlinde

Při čtení Knihy nebes,

Na první pohled, nás nic nenechává na pochybách, že úmysl Našeho Pána je že, « *Kněžím, jako novým prorokům, připadne úloha, aby slovem, písmem a skutky zvěstovovali, hlasali vše, co se týká Mého nového Fiatu* » (T.25, 13. ledna 1929).

Na zdůraznění významu našeho úkolu, Ježíš dodává: « *Jejich zločin by nebyl menší, než by udělali proroci, kteří by skryli Mé Vykoupení, kdyby se tito kněží nezabývali jak jen můžou vším, co se týká mé Boží vůle.* (tamtéž). Naš Pán trpí, když vidí « *jejich malý zájem* » (tamtéž).

**« Jděte do celého světa
a kaďte Evangelium! »**

Ježíš mluví o kněžích jako o « *nových prorocích* ». Prorok je vyvolený Bohem a na něm spočívá Duch svatý, kterého Nejvyšší zve, aby mluvil jeho jménem, aby připomněl lidu podmínky Smlouvy, poučil je o smyslu událostí a zkoušek, kterými prochází, aby ukazoval směr, kterým se ubírat ke spolupráci s Božím plánem. Tento popis je především na místě pro Luisu. Nejen, že na ní spočívá pomazání Ducha, ale je do Něj ponořena a dovoluje Ježíši, aby skrze ni mluvil přímo ke svým dětem.

Je-li však Luisa prorokem Páně, v čem tedy může spočívat profetická úloha kněží, jestliže jen šíří poselství, které Ježíš adresoval svému vyvolenému poslu a jak to dělali laici už před nimi?

Ježíš nám dává prvky odpovědi v poselství ve svazku 23: « *Prosím kněze, aby přišli a četli evangelium o Království mého Božího Fiatu, abych jim mohl říct to, co jsem řekl svým apoštolům: « Jděte do celého světa kázat Evangelium », ...neboť používám mé kněze v mých skutcích.* (18. ledna 1928)

1- Jedná se tu především o « *přijítí* », tj. Abychom se přiblížili se k Němu, který k nám mluví v těchto poselstvích; což předpokládá odložit veškerou nedůvěru a ponořit se do Boží vůle, kde nás očekává.

2- Ježíš nás pak žádá, abychom « *četli Evangelium o Království Božího Fiatu.* » « *Čtení* » není zobání sem a tam do několika pasáží, ale proniknout jeho obsah neustálou, pozornou a modlitební meditací. Objektem tohoto čtení není nic jiného než « *Evangelium o Království Božího Fiatu* », jedná se o vysvětlení, rozšiřování a doplnění evangelia svěřeného Prvním apoštolům.

3- Podstatou tohoto čtení je to, že umožňujeme, aby nás Pan povolal a poslal, abychom « *kázali toto Evangelium* », myslím evangelium vždy, osvětlené, prohloubené, což je explicitní zjevení učiněné Luisou. Samozře-

jmě, že k tomu jsou povoláni i laici – což dělají už řadu let, na základě jejich křestního kněžství. Ale Ježíš svěruje tuto službu obzvláště kněžím: « *Používám mé kněze k mým službám* » Odpověď odhaluje obvyklý způsob jednání Páně, jak to potvrzuje následující věta: « *A stejně jak jsem měl kněze před mým příchodem, aby připravili lid, a kněze mé Církve, aby potvrdili můj příchod a vše co jsem řekl, budu mít také kněze Mého Království Mé vůle* ».

Pokusme se pochopit tuto volbu Našeho Pána. Šířit sdělení nutně vyžaduje jeho interpretaci, to znamená, aby vynikl jeho hluboký smysl. Ten kdo ho šíří, mluví o nich, vysvětluje jeho obsah, cituje úryvky, které komentuje, aby ukázal jejich důležitost a vzbudil, touhu poznat ho blíže. Interpretovat Knihu nebe tedy spočívá v tom, že autentický význam poselství, které Ježíš svěruje Luisě, na základě celého zjevení, tradice a Magisteria, předpokládá důkladnou znalost pramenů, které jsme právě citovali.

To je pravděpodobně jeden z důvodů, proč Ježíš svěruje šíření svého poselství především kněžím, protože skrze své vzdělání jsou více zasvěceni co se týká Slova a k událostí, které tvoří Zjevení. Ale to není samozřejmě jediný důvod a ani ten nejdůležitější.

**« Neboť to není duch strachu,
který nám Bůh dal, ale duch síly,
lásky a vyrovnání. »**

Na základě svého vysvěcení se kněz účastní charismatu pravdy svého biskupa. Vzkládáním rukou tohoto, obdržel Munus docendi: schopnost a službu vyučovat

Poselství spasení. Jinými slovy vylítí Ducha svatého, které bylo přijato při svěcení, uděluje knězi zvláštní a specifickou schopnost učit Posvátnou Nauku « *v duchu a v pravdě* » (Jan 4,24). Prorok Malachiáš snad neřekl: « *Rty kněže zachovávají skutečně znalost Zákona a hledáme poučení z jeho úst, neboť on je poslem Pána vesmíru.* » (Ma 2:7)

Důvod Ježíšovy naléhavé výzvy jeho kněžím, aby se dali do služeb šíření Knihy nebe je tedy ten, že jejich

ordinace je mají zvláštní pomoc Ducha svatého, autenticky interpretovat toto vzácné poselství a vyhlásit ji v « *parrësia* », to jest v zajištění co dává Přímluvce svým vyslancům, když mluví ve jménu Krista.

Drazí bratři kněží, nezbyvá nám nic jiného, než na nás převzít slova svatého Pavla, adresované Timoteovi: « *Proto, ti připomínám, oživ dar, který ti dal Bůh zdarma, tento dar, který je v tobě od té doby, co jsem na tebe vložil ruce. Neboť to není duch strachu, který nám dal Bůh, ale Bůh síly, lásky a vyrovnání. Nestyd' se tedy vydat svědectví o Nášem Panu, ale s pomocí Boží, vezmi na sebe svůj podíl utrpení spojený s hlásáním Evangelia.* » (2. Tim 1:6-8)

Luisa Piccarreta, dívka Církve

Luisa Piccarreta se po celý svůj život věnovala Církvi a bez chyby jí byla neochvějně poslušná. Byla neustále zvaná Pánem se podřizovat bezpodmínečně kněžím a nesoudit je. Protože považovala příkaz poslušnosti za důsledek svatosti kněží, Ježíš jí řekl: « *Ne proto, že jsou svatí, ale proto, že jsou pokračováním mého kněžství, tady na zemi, proto se máš podříditi jejich kněžské autoritě. Nikdy jim neodporuj, ať jsou dobří nebo špatní.* (Svazek 1) Byla doprovázena mnohými zpovědníky podle rozhodnutí Arcibiskupa Giuseppe Bianchi Dottula který se ujal případu Luisy. Mezi jejími zpovědníky byl i Annibale Maria di Francia, zakladatel rogationistů posvátného Srdce a dcery Boží horlivosti, pověřené se modlit za kněžské povolání. Byl kanonizován Janem Pavlem II. 16. května 2004. Byl to on, kdo stál u zrodu vydání prvních Luisiných spisů: « *Hodiny umučení* », od té doby s názvem: « *24 hodin umučení* ».

Fiat! In voluntate Dei

Když v roce 1938 Svaté Oficium zařadilo její spisy na index, byl jeden kněz pověřen, aby je od ní vyžadal. Okamžitě a velmi laskavě mu je dala a při této příležitosti napsala dopis svému biskupovi, jehož obsah je následující: « *Fiat! In voluntate Dei! Já, níže podepsaná, jsem se dozvěděla o dekretu ze dne 13. července 1938, že Nejvyšší kongregace Svatého Office dal na index některé z mých publikovaných prací, [...] Dobrovolně a pohotově plním svou povinnost křesťanské duše, abych tak dosvědčila mou bezpodmínečnou podřízenost, okamžitou a úplnou. Podle rozhodnutí svaté církve římské, bez výhrad odsuzuji to co Nejvyšší kongregace Svatého Oficia kárá a odsuzuje v mých publikovaných dílech a jak je chápe kongregace Svatého Úřadu. Toto prohlášení, posílám také ve vší pokoře, našemu milé-*

mu Arcibiskupovi D. Giuseppe M. Leo a prosím ho o otcovskou lásku, aby ji poslat Svatému Officiu. » (Já, níže podepsaná, Luisa Piccarreta de Corato).

Smrt Luisy Piccarrety

Její den začíná vždy mší svatou, slouženou knězem, který byl buď jejím zpovědníkem, nebo někoho delegoval. (Privilegium udělené papežem Lvem XIII. a potvrzené sv. Piem X. v roce 1907). Když 4. března 1947 zemřela, velké davy se shromáždily v jejím domě, až síly veřejného pořádku musely zasáhnout, aby zadržely příliv davu, který volal: « *Svěťice Luisa je mrtvá!* » Její pohřeb celebroid biskup z Corata, Mgr Francesco Petronelli, za přítomnosti několika desítek kněží.

Šíření spisů Luisy Piccarrety

Dne 28. března 1994 Kongregace pro nauku Víry dala oprávnění k veřejnému šíření Luisiných spisů, které jsou od té doby pod dohledem arcibiskupa diecéze Trani-Barletta-Bisceglie, nástupce monsignora Leonarda d'Ascenzo, biskupa Giovanni Battista Pichierrima, který zemřel 28. července 2017.

Zahájení procesu blahořečení Luisy

Na svátek Krista Krále v roce 1994 arcibiskup Carmelo Cassati, za přítomnosti mnoha věřících a osobností, otevírá proces blahořečení Luisy. v březnu 1997, u příležitosti 50. výročí jejího úmrtí Tribunál Kongregace pro věci světců, jednomyslně prohlašuje, že Luisa žila celý život hrdinské ctnosti a že její mystické zážitky byly autentické. V současné době probíhá kauza blahořečení, svěřená arcibiskupovi Paolovi Rizzi, který nahrazuje biskupa Felice Posu, prvního postulátora, který zemřel 24. října 2017 po šedesáti dvou letech kněžství.

Ježíš řekl Luise:

**« Prosím kněze, aby přišli,
ať čtou evangelium o Království mého božského Fiátu,
abych jim mohl říci jako svým apoštolům:
“Jděte do celého světa a kaďte Evangelium,”
neboť používám své kněze ve svých dílech...
Bude to Základna, nevyčerpatelný Zdroj
z něhož každý přijde čerpat nebeský Život,
pozemské Štěstí a obnovení jeho Stvoření. »**

Kniha nebes, svazek 4, 25 prosince 1900